

ფრთხილად, ტელევიზორი!

ღმერთმა ადამიანი თავის ხატად შექმნა, მაგრამ ცოდვების გამო ადამიანი დაშორდა ღმრთის ხატებას, სულიერ სრულყოფილებას. ჩვენი ამქვეყნიური ცხოვრების მთავარი მიზანი ხომ სულის ცხონებაზე ზრუნვაა, ამისთვის კი ღმრთის მცნებებით უნდა ვიცხოვროთ. ეს მცნებები გადმოცემულია წმინდა წერილში – სახარებაში, იგი თავად განკაცებულმა ღმერთმა, იესო ქრისტემ ასწავლა მოციქულებს და მათი საშუალებით მთელ კაცობრიობას. ამ სწავლებას მართლმადიდებლობა ეწოდება და მის გარეშე სულის ცხონება შეუძლებელია.

ღმერთმა დაგვისახა ცხონების, მასთან მიახლოების გზა, ადამიანი კი სულ უფრო და უფრო შორდება ღმერთს. ადამიანის ღვთისგან განდგომილებაში მნიშვნელოვან როლს ტელევიზორიც თამაშობს. რა თქმა უნდა, ჩვენ არ უარყოფთ ტელევიზორის, როგორც ტექნიკური საშუალების მნიშვნელობას, მაგრამ მთავარია, თუ როგორ გამოიყენება დღეს ტელევიზორი და ტელევიზია.

პირველივე, რაც უნდა ითქვას, არის ის, რომ დღეს ტელევიზიით თითქმის არ იქადაგება ჭეშმარიტება, ღვთის მცნებებით ცხოვრების წესი, ზნეობრიობა. პირიქით, მისი ეკრანებიდან იღვრება უზნეობა, სიძვა-მრუშობა, ძალადობა, ნარკომანია, საღიზმი, ქურდობა და ათასი სხვა ბოროტება. ტელევიზორის ეკრანი იქცა იმ მორღვეულ კარად, რომლიდანაც ჩვენს ოჯახებში ყოველდღიურად შემოდის უზნეო, ბოროტი ადამიანები, ფანტასტთა მიერ გამოგონილი მოჩვენებები თუ უცხოპლანეტელები, მკვლელები და საღიზმები, შემოდის დაუკაცუნებლად, ისადგურებენ ჩვენ ოჯახებში, დევნიან კეთილ ანგელოზებს, ჩვენს წმინდა წინაპართა სულებს. ტელევიზორი განსაკუთრებით საშიშია მოზარდი თაობისათვის, რომელთა სულები, გონება და ცნობიერება სუფთა

დაფას წააგავს. ეს დაფები კი ეკრანიდან გადმოსულმა ბოროტმა ადამიანებმა იგდეს ხელთ, იგდეს და მათზე საშინელ სურათებს ხატავენ.

ტელევიზორებიდან მოედინება ინფორმაციის უკონტროლო ნაკადი, ჩვენ ვერ ვასწრებთ მის გადამუშავებას, გაფილტრვას, ნელ მასალად ვითვისებთ, ვითვისებთ მხოლოდ უმდაბლესი, მექანიკური მეხსიერებით, იგი ილექება ჩვენს გონებაში, ცნობიერებაში, ქვეცნობიერებაში. ადამიანი სულ უფრო ცოტას მუშაობს ინტელექტუალურად, არ იკვლევს, არ ეძიებს, ტელევიზორი მას მზა ფორმულებს, მზა სისტემებსა და თეორიებს აწვდის. ეს იწვევს ჩვენს გონებრივ დეგრადაციას, ინდივიდუალობის დაკარგვას, ტელესტერეოტიპები ცვლიან საუკუნეების მანძილზე ჩამოყალიბებულ ადათ-წესებსა და წეს-ჩვეულებებს, ეროვნულ ნიშნებსა და თავისებურებებს, ადამიანები ერთმანეთს ემსგავსებიან, მათი პირით ტელევიზიის დემონი ლაპარაკობს. ტელევიზორს კაცობრიობა არა სულიერი სიყვარულის ერთობისაკენ, არამედ ერთსახონების ერთობისაკენ მიჰყავს, უღმერთო, უსიყვარულო, ერთმანეთთან გაუცხოებულ, უინტელექტო, უკულტური და უგემოვნო საზოგადოებისაკენ მიაქანებს.

ბიბლიაში ადამიანს მეტყველი არსება ეწოდება, რომელიც სიტყვებით აზროვნებს. ტელევიზორის ზემოქმედებით კი ადამიანი იწყებს წარმოსახვებით აზროვნებას. ტელევიზორმა ჩვენში აღზარდა ვნებები, ზმანებები და წარმოდგენები, რომლებიც ჩვენდა დაუკითხავად გვეწვევიან ხოლმე, წარმართავენ ჩვენს ქცევას, ჩვენს აზროვნებას, ჩვენს ურთიერთობებს ადამიანებთან, ბუნებასთან. ტელესტერეოტიპების გამო ჩვენ გავხდით სასტიკნი, სიყვარულმოკლებულები, ეგოისტები, ტელევიზორის საშუალებით ჩვენ სხვა გვმართავს, როგორც თოჯინას დაგვატარებს, მაგრამ, მაგრამ,

საუბედუროდ, არა ღმრთისკენ მოივყავართ, არამედ გვაშორებს მას.

ტელევიზორმა ჩვენ შეგვაჩვია ბოროტებას, ამის გამო სიძვა-მრუშობას, ძალადობას, ნარკომანიას, ათასგვარ გარყვნილებას საშინელ ცოდვად ვეღარ აღვიქვამთ, ბოროტებას შეეჩვია ჩვენი თვალი, ჩვენი ყური, ტელეეკრანებზე გათამაშებულ სიუჟეტებში ჩვენ ხშირად თანავუგრძნობთ ქურდებს, განგსტერებს, მკვლელებს, გარყვნილ ადამიანებს, ჩვენი მეგობრები ხდებიან ჯადოქრები, მაგები, ღმრთის მგმობელები. ჩვენ გვატყუებენ, რომ არსებობენ კეთილი და ბოროტი ჯადოქარი, თეთრი და შავი მაგი. სინამდვილეში ორივე დემონური ძალების გამოვლინებაა და მხოლოდ ჩვენს საცდუნებლად ირგებს ეშმაკი ხან კეთილის ხან ბოროტის ნიღაბს.

ტელევიზორი საზოგადოებაში ანტიქრისტიანული ცნობიერების დამკვიდრებას უწყობს ხელს. ნიშანდობლივია, რომ მან - როგორც პირდაპირი, ისე გადატანითი მნიშვნელობით, ჩვენს ოჯახში ის კუთხე დაიკავა, რომელშიც ადრე ხატები გვექონდა დაბრძანებული და ვლოცულობდით. ტელევიზორიდან ადამიანი ერთ დღეში იმდენ შთაბეჭდილებას იღებს, რამდენსაც ადრე ერთი თვის გამწავლობაში ღებულობდა. ტელევიზორის წყალობით ნერვიულად და ფსიქიურად გადატვირთულმა ადამიანმა დაკარგა ყურადღებებიანობა, გონებამოკრებილობა, რაც აუცილებელია ლოცვისათვის. ადამიანმა დაკარგა ყველაზე მთავარი – ლოცვა, ლოცვა ხომ ღმერთთან საუბარია, და თუკი ის მაინც იწყებს ლოცვას, ლოცულობს გონებაგაფანტულად, ზერეულად, ღმერთთან საუბარში მას ტელეპერსონაჟები უშლიან ხელს, თვალწინ უხამსი ტელეკადრები წარმოუდგება, ყურში ღმრთისმგმობი სიტყვები ჩაესმის, ეძალბება ვნებები, უხამსი გრძნობები.

ტელევიზორის გამო დაიკარგა ოჯახური ერთობა. თუკი ადრე ერთად შეკრებილი ოჯახი ერთად კითხულობდა წიგნს, მშობლები შვილებს ესაუბრებოდნენ, ასწავლიდნენ, ოჯახურ ტრადიციებს გადასცემდნენ. ახლა ტელევიზორია მათი მასწავლებელი. ტელეკრანების წინ ერთად მსხდომნი უბრად არიან, თავის თავში ჩაკეტილები, თავის წარმოდგენებში, თავის განცდებში ჩაფლულან, ოჯახი გაითიოცალებულია, დანაწევრებულია.

კიდევ მრავალი ხიფათი და საცდური სდევს თან ტელევიზორს. ამიტომ მშობლები უნდა ეცადონ, რომ აკონტროლონ შვილების ტელევიზორით გატაცება. მაგრამ როგორ დაუფერებს შვილი იმ მშობელს, რომელიც თავად რეგულარულად უყურებს უხამს გადაცემებს? მეტად დამანგრეველია, როდესაც მშობლები და შვილები ერთად შესცქერიან უმსგავსო ფილმებსა და გადაცემებს, გარყვნილებასა და ძალადობას. ასეთი გადაცემები კი, სამწუხაროდ, ძალზედ მომრავლდა.

მაგალითისათვის, ავიღოთ “ჯეობარი” – უგემოვნო, უინტელექტო, გარყვნილების მქადაგებელი გადაცემა. მისი მიზანია დაამკვიდროს ცნობიერება, რომელიც ქადაგებს, რომ ყველაფერი უნდა იღონო და იკადრო – თუნდაც გარყვნილება, დაბეზლება, ღალატი, სიცრუე და ცილისწამება – რათა მიზანს მიაღწიო. მიზანი კი ერთია – ფული. ფულს მიიღებს ყველაზე მზაკვარი, ყველაზე ფლიდი, მოღალატე და გარყვნილი. ასეთი გადაცემებით გვაჩვენებენ აზრს, რომ სწორედ ასეთი უნდა იყოს ჩვენი მომავალი თაობა, ჩვენი შვილები და შთამომავლობა. ღმერთმა ნუ ქნას - ეს იქნება ერის დაღუპვა.

ასევე დიდი ზიანის მომტანია ტელეეკრანებზე მომრავლებული, ერთი შეხედვით უწყინარი სერიალები. მათი საშუალებით ჩვენს ცნობიერებაში,

ჩვენს საზოგადოებაში მკვიდრდება ჩვენი ქვეყნისთვის უცხო ცხოვრების წესი, წესი, რომლისთვისაც ნორმალურია ახლო ნათესავებს - დეიდაშვილ-ბიძაშვილ-მამიდაშვილებს შორის სიყვარული, სიძვა-მრუშობა და ქორწინება, ძმისთვის და მეგობრისთვის ცოლის წართმევა, ღალატი და სხვა უმსგავსობა. ამ ყოველივეს კი, ხშირად, ქრისტიანული ლექსიკის საბურველში გახვეულს გვთავაზობენ, რაც მრავალს აცდუნებს. სულ უფრო მრავლდება ტელეგადაცემები, რომელთა დანიშნულებაა, მოახდინონ ისეთი მომაკვდინებელი ცოდვების ლეგალიზება, როგორცაა პროსტიტუცია, ჰომოსექსუალიზმი, ნარკომანია და სხვა ბოროტებანი; ცდილობენ, შეეცვალონ საუკუნეების განმავლობაში ჩამოყალიბებული და ქრისტიანული ზნეობით გამსჭვალული ჩვენი ცხოვრების წესი, ოჯახური ტრადიციები და ეროვნული ნიშან-თვისებები, დასცინიან ქალწულობას, უმწიკვლო სიყვარულს, უფროს-უმცროსობას, ზრდილობასა და ოჯახიშვილობას.

ყოველივე ზემოთქმული არ ნიშნავს იმას, რომ ტელევიზიას არ შეუძლია სასარგებლო იყოს, კეთილისმყოფელი როლი შეასრულოს ადამიანისა და საზოგადოების ცხოვრებაში. მაგრამ სინამდვილე ამის საპირისპიროს გვიჩვენებს: ტელესივრცის ინდუსტრია მათ ხელშია, ვინც ნებსით თუ უნებლიედ სწორედ იმას ემსახურება, რაზეც ზემოთ ვისაუბრეთ.

ამიტომ ყველა საშუალებით უნდა ვეცადოთ, დავიცვათ ჩვენი შვილები ტელეაგრესიისაგან, ტელევიზორის მონობისაგან, რათა დავიცვათ ჩვენი საზოგადოება, ერი და ქვეყანა გადაგვარებისაგან, უზნეობისაგან, ღმრთისმემობელობისაგან, ყოველივე იმისაგან, რაც იღვრება დღეს ტელეეკრანებიდან,

მოამზადა ა. უნგაიძემ (იხ. religia.ge., მშკ გვერდი)

მართლმადიდებელ მშობელთა პაპისი

მიმართვა

ვრცელდება უფასოდ
(სხვასაც წააკითხეთ)